

var seks linjer sådan helt generelt om, at vi skulle bekæmpe terrorisme, og derfor skulle vi også være i Irak. Der var ikke et eneste ord om, hvordan situationen, som statsministeren nu erkender er foruroligende, rent faktisk ser ud. Og der var intet bud fra statsministeren i den åbningstale på, hvordan vi rent faktisk kommer videre og bl.a. får vores danske soldater hjem, uden at for mange af dem bliver dræbt. Der var intet i statsministerens åbningstale.

Derfor vil jeg altså godt spørge statsministeren på baggrund af, at statsministeren nu erkender, at situationen i Irak er stærkt foruroligende, om statsministeren i debatten, som vi jo skal have i morgen, vil komme med et bidrag til, hvad der er statsministerens bud på, hvordan vi kommer ud af den situation, som er så stærkt foruroligende, hvordan vi sikrer, at der ikke bliver dræbt flere uskyldige irakere, og hvordan vi sikrer, at de danske soldater bliver bragt hjem uden tab.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror nu ikke, at jeg brugte udtrykket foruroligende, jeg mener, jeg sagde, at situationen var stærkt utilfredsstillende. Men det skal nu ikke skille os ad, for hvad enten det er det ene eller det andet ord, er det da klart, at det, vi ser i Irak, ikke er tilfredsstillende. Det er da klart, at sådan er det. Man kan da kun udtrykke sin dybe, dybe beklagelse af den udvikling, vi ser.

Men som jeg også sagde, er det jo altså et produkt af, at der findes ekstremistiske grupper, som ganske enkelt vil prøve at stoppe processen frem mod demokrati i Irak; de ønsker simpelt hen ikke et demokrati i Irak. Derfor er det jo vigtigt, at vi bliver i Irak for at hjælpe den irakiske regering med at skabe ro og sikkerhed.

Jeg kan i hvert fald forsikre hr. Søren Søndergaard om én ting, og det er, at hvis man fulgte hr. Søren Søndergaards linje – og måske også hr. Villy Søvnalds linje – og begyndte at tale om, at terroristernes anslag skulle føre til, at vi så skulle trække os hjem, så ville det jo være at invitere terroristerne til virkelig at optrappe deres aktiviteter, for så kunne de jo se, at det lønner sig. Og det er i hvert fald en vej, man *ikke* skal bruge. Tværtimod er det vigtigt at stå fast og sige: Nu må vi altså hjælpe den irakiske regering med at sikre, at demokratiske valg kan gennemføres efter planen i begyndelsen af 2005.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard for et sidste spørgsmål.

Kl. 13.55

Søren Søndergaard (EL):

Jeg bliver nødt til at informere statsministeren om, at jeg og Enhedslisten ikke har noget ansvar for, at der er danske tropper i Irak – det er statsministerens ansvar.

Det er jo derfor, vi må forvente, når statsministeren og regeringen og flertallet i Folketinget – ganske vist et meget snævert flertal, men et flertal – har påtaget sig det ansvar at sende danske tropper til Irak, at man så også, især når man erkender, at situationen er alvorlig og forværret, fremlægger en strategi for, hvordan man vil forbedre situationen, og ikke bare gentager: Vi skal bare holde ud, og hvis vi giver efter for terrorister, så går det galt osv. osv. Det er jo ikke nogen strategi, det er jo bare nogle erklæringer, som ikke kan bruges til noget som helst.

Det er jo derfor, det er så foruroligende, vil jeg gerne sige til statsministeren, at der ikke var et ord i åbningstalen i går om, hvordan *statsministeren* vil foreslå, at vi kommer ud af det morads. Det er det, man diskuterer i det amerikanske præsidentvalg, og der kommer den amerikanske præsident med nøjagtigt det samme som statsministeren: besværgelser, men ikke nogen konkrete forslag. Det efterlyser Kerry så at der skal komme. Vi efterlyser det også hos statsministeren.

Hvornår kommer der nogle konkrete bud på, hvordan vi får stoppet myrderierne i Irak, og hvordan vi får de danske soldater hjem uden tab? Vil statsministeren komme med sådan et bud i morgen i forbindelse med åbningsdebatten?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Når der er danske soldater i Irak, er det, fordi den irakiske regering har anmodet om international militær bistand til at skaffe ro og orden, så demokratiske valg kan gennemføres – i øvrigt noget, der er bakket op af FN.

FN har en central rolle at spille i forbindelse med, at der kan gennemføres demokratiske valg i Irak. Det er regeringens opfattelse, at vi skal hjælpe FN i den proces frem mod demokratiske valg i Irak.

Jeg vil gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at jeg ikke har noget ønske om, at danske soldater skal blive i Irak en eneste dag ud over, hvad der